

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(ötödik tanács)

2004. december 16.

a C-222/03 P. sz. az **Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL)** és az **Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO)** kontra az **Európai Közösségek Bizottsága** ügyben ⁽¹⁾

(Fellebbezés – EMOGA – Mezőgazdasági termékek átalakítása és forgalmazása feltételeinek javítása – Olívaolaj tárolására, átalakítására és forgalmazására szolgáló berendezés építésére vonatkozó projekt – Arányosság elve – Vis maior – Védelmi jogok)

(2005/C 93/07)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-222/03 P. sz. ügyben, az **Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL)** és az **Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO)**, (ügyvédek: E. Cappelli, P. De Caterini és A. Bandini) által a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2003. május 21-én benyújtott fellebbezés tárgyában, az eljárásban másik félként vett részt az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazottak: L. Visaggio és C. Cattabriga, segítője: M. Moretto, ügyvéd), a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. Silva de Lapuerta, a tanács elnöke, C. Gulmann és J. Klučka (előadó) bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. R. Grass, 2004. december 16-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja
- 2) A Bíróság kötelezi az **Associazione Produttori Olivicoli Laziali**t és az **Associazione Italiana Produttori Olivicolit** a jelen fellebbezés költségeinek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 171., 2003.7.19.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-76/03 sz. H. Meister kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. október 28-án hozott ítélete ellen H. Meister által 2005. január 18-án benyújtott fellebbezés

(C-12/05 P. sz. ügy)

(2005/C 93/08)

(az eljárás nyelve: francia)

H. Meister, képviseli P. Goergen ügyvéd, 2005. január 18. fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) T-76/03. sz. H. Meister kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. október 28-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a fellebbezés elfogadható és megalapozott,
- 2) ebből kifolyólag semmisítse meg az Elsőfokú Bíróságnak (harmadik tanács) a T-76/03. sz. ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletét, a megtámadott ítélet 202-208. pontjaiban szereplő azon rendelkezések kivételével, amelyek megállapították, hogy az OHIM egy olyan közszolgálati jogsértést követett el, amelynek alapján kártérítésnek van helye,
- 3) a jogvitát jogerősen érdemben döntse el, vagy utasítsa az Elsőfokú Bíróságot az eljárás újbóli lefolytatására, és adjon helyt a felperes által első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek,
- 4) kötelezze az OHIM-et mindkét eljárás összes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Egyrészt az Elsőfokú Bíróság ítéletének indoklása helytelen, hiányos és önellentmondó, másrészt az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedéseket követett el.

Az indoklásbeli hibák először is a tények eltorzításából állnak. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis a tényállási elemeket önkényesen választotta ki, és azokat pontatlanul állapította meg. Ezen felül ezen hibák a megtámadott határozat hibás jogi minősítéséből, különösképpen a fegyelmi büntetesként való minősítés megtagadásából erednek. Az Elsőfokú Bíróság továbbá azzal követett el indoklási hibát, hogy elismerte az igazgatás széles mérlegelési jogkörét a szolgálati érdek értékelésénél, ami megfosztja tartalmától a tisztviselő érdekei figyelembe vételének kötelezettségét, valamint azzal, hogy azt állította, hogy a szolgálati érdekekkel kapcsolatos feltétel tisztelőben tartása feletti bírósági felülvizsgálat annak megválaszolására kell, hogy korlátozódjon, hogy a

kinevezésre jogosult hatóság nyilvánvalóan helytelen módon élt-e mérlegelési jogkörével. Az Elsőfokú Bíróság egyébként helytelenül értékelte a szolgálati érdek fogalmát, és nem vette figyelembe a tisztviselő érdekét. Ezen túl helytelenül alkalmazta az arányosság elvét azzal, hogy megállapította, hogy a megtámadott határozat megfelel ennek az elvnek, pedig e határozat sem arányos, sem a legkevésbé korlátozó nem volt. Az Elsőfokú Bíróság továbbá hibásan értékelte az új és a korábbi állás egyezőségét vagy megfelelését. Az érvelését követve ugyanis minden olyan újraosztás, amelynél a besorolási fokozat nem változik, megfelelne az állások megegyezősége elvének. Végül pedig az Elsőfokú Bíróság nem jelölte meg azokat az elemeket, amelyeket a felperes által elszenvedett nem vagyoni kár értékeléséhez felhasznált.

Az Elsőfokú Bíróság több jogban való tévedést is elkövetett. Először is mentesítette az újraosztási döntést az indoklási kötelezettség alól, azon az alapon, hogy az egy sima belső átszervezési döntés, pedig e kötelezettséget általános jogi elvnek lett elfogadva. Ezen túl az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el azzal, hogy nem állapította meg azt, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga sérült. Az Elsőfokú Bíróság továbbá elmulasztotta meghatározni a szabad vélemény-nyilvánításhoz való jog terjedelmét, amellyel a felperes az ügy körülményei között rendelkezhetett. Végül az Elsőfokú Bíróság joggal való tévedést követett el a védelmi jogok alkalmazásával kapcsolatban, különösen az ahhoz való joga tekintetében, hogy újraosztás előtt meghallgassák.

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli 2004. július 15-i végzésével a Casa di Cura Privata Salus SpA kontra Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-18/05. sz. ügy)

(2005/C 93/09)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli (Olaszország) 2004. július 15-i végzésével, amely 2005. január 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Casa di Cura Privata Salus SpA kontra Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 13. cikke B. részének c) pontjában szabályozott adómentesség az adómentes tevékenységek folytatása céljából beszerzett eszközök megszerzésekor megfizetett hozzáadottérték-adóra vonatkozik, vagy az olyan tényállásokra, amikor az ilyen tevékenységekre szánt eszközöket beszerző jogalany az említett eszközöket ezt követően más adóalanyokra ruházza át?
- 2) Ugyanezen rendelkezés feltétel nélküli és kellően pontos előírásokat tartalmaz-e vagy sem, azaz a nemzeti jogrendben közvetlenül alkalmazható-e?
- 3) Az irányelv közvetlen alkalmazhatósága vonatkozásában milyen relevanciával bír a 13. cikk idézett (1) bekezdésének rendelkezése, amely értelmében a norma (B. rész c) pont) végrehajtása során a tagállamoknak meg kell határozniuk a feltételeket „az adókijátszások, az adókikerülések és az esetleges visszaélések” megakadályozására?

⁽¹⁾ HL L 145, 1977.6.13., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Dán Királyság ellen 2005. január 20-án benyújtott kereset

(C-19/05. sz. ügy)

(2005/C 93/10)

(Az eljárás nyelve: dán)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: N. B. Ramussen és G. Wilms, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. január 20-án (faxon: 2005. január 14-én) keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Dán Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel elmulasztotta 18 687 475 DKK összeg saját forrásként való megfizetését a Bizottság részére, annak 2000. július 27-től felmerült késedelmi kamataival együtt, a Dán Királyság elmulasztotta a közösségi jog, különösen az EK 10. cikkéből és az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1994. október 31-i 94/728/EK, Euratom tanácsi határozat⁽¹⁾ 2. és 8. cikkéből eredő kötelezettségei teljesítését;
- kötelezze a Dán Királyságot a költségek viselésére.